

PROP DE VOSALTRES

Nadal. El Senyor arriba

Estimats diocesans:

Va succeir en aquells dies... El naixement de Jesús va ser d'aquesta manera... i l'evangelista narra amb el seu estil l'esdeveniment de l'any primer de la nostra era. Ja ho havia anunciat Joan el Baptista que «enmig de vosaltres n'hi ha un a qui no coneixeu» i més endavant afirma «en veure Joan a Jesús que venia cap a ell, va exclamar: "aquest és l'Anyell de Déu..."». I així successivament els cristians celebrem cada any, 2022, les primeres passes de Jesús a la terra, qui reafirma i ens recorda una vegada més a tots els éssers humans l'alegria i l'esperança del Nadal. Després de tants anys, els que cadascú té i els que rememora a través de la història de la fe, es vol evitar la rutina i la mera repetició del fet i s'espera aconseguir que les emocions d'aquests dies ens portin a l'encontre del Senyor que arriba.

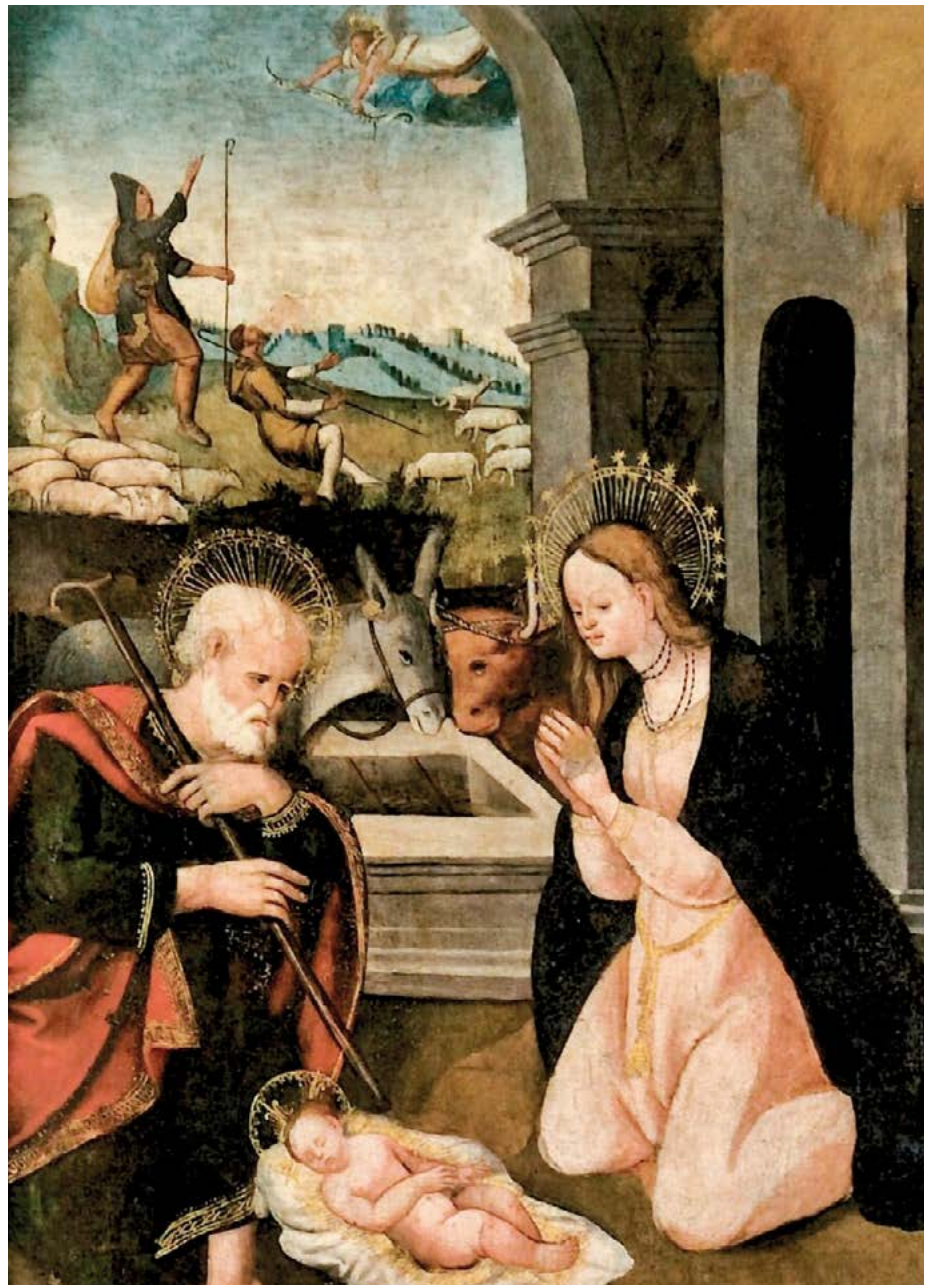
Podem afirmar que un nou Nadal truca a la porta. Ignoro si l'ésser humà és capaç, després de tants segles, de captar el Nadal. Tenim, a més, l'obligació i el dret de preguntar-nos: Què porta de «nou» el Nadal? Segurament tots responem que el Nadal porta de nou la trobada amb el Salvador i també amb aquells als que estimem, situacions entranables, converses càlides, records agraiats, anècdotes cordials; però també porta de nou la fraternitat amb els que estan lluny, la solidaritat amb els que han perdut l'esperança, la caritat amb els que se senten sols i abandonats. Seure a taula als que ningú no asseu, potser faria nova la percepció del Nadal.

Els cristians ens hem preparat, un any més, per a aquesta arribada. En el nostre cas hem insistit en la petició de la fi de la violència i la guerra al Príncep de la Pau i en un mode senzill i auster de la nostra vida quotidiana. El temps de l'Advent ens ha permès buscar la conversió, la celebració del Nadal ens ha portat a viure amb goig intens la consecució del canvi de vida que regala Jesús. Espero, i així li ho demano, que us concedeixi a tots la valentia d'anar a l'encontre del Senyor que arriba.

Us desitjo a tots que visqueu la felicitat de Jesucrist. Ho faig amb aquesta imatge i amb l'himne litúrgic del dia de Nadal.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

Escena del naixement del Retaule de Cubells (La Noguera). Mestre de Son del Pi. Segona meitat del segle XVI. Museu de Lleida

*Veure Déu en la criatura,
veure Déu fet mortal,
veure en humà portal
la celestial bellesa.
Gran mercè i gran ventura
a qui veure'l meresqué!
Qui ho veies i fos jo!*

*Veure plorar l'alegria,
veure tan pobra la riquesa,
veure tan baixa la grandesa
i veure que Déu ho volia.*

*Gran mercè fou
en aquell dia
la que l'home rebé!
Qui ho veies i fos jo!*

*Posar pau en tanta guerra,
calor on hi ha fred,
ser de tots allò que és meu,
plantar un cel a la terra.
Quina missió de calfred
la que Déu ens confià!
Qui ho fes i fos jo!*

CERCA DE VOSOTROS

Navidad. El Señor viene

Queridos diocesanos:

Sucedió en aquellos días... El nacimiento de Jesús fue de esta manera... y el evangelista narra con su estilo el acontecimiento del año primero de nuestra era. Ya lo había anunciado Juan el Bautista que «en medio de vosotros hay uno que no conocéis» y más adelante afirma «al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: este es el Cordero de Dios...». Y así sucesivamente los cristianos celebramos cada año, 2022, los primeros pasos de Jesús en la tierra, quien reafirma y nos recuerda una vez más a todos los seres humanos la alegría y la esperanza de la Navidad. Tras tantos años, los que cada uno tiene y los que recuerda a través de la historia de la fe, se quiere evitar la rutina y la mera repetición del hecho y se espera conseguir que las emociones de estos días nos lleven al encuentro del Señor que viene.

Podemos afirmar que una nueva Navidad llama a la puerta. Ignoro si el ser humano es capaz después de tantos siglos captar la Navidad. Tenemos además la obligación y el derecho de preguntarnos: ¿qué trae de «nuevo» la Navidad? Seguramente todos respondemos que la Navidad trae de nuevo el encuentro con el Salvador y también con aquellos a los que queremos, situaciones entrañables, conversaciones cálidas, recuerdos agradecidos, anécdotas cordiales; pero también trae de nuevo la fraternidad con los que están lejos, la solidaridad con los que han perdido la esperanza, la caridad con los que se sienten solos y abandonados. Sentar a la mesa a los que nadie sienta, tal vez haría nueva la percepción de la Navidad.

Los cristianos nos hemos preparado, un año más, para esta venida. En nuestro caso hemos insistido en la petición del cese de la violencia y la guerra al Príncipe de la Paz y en un modo sencillo y austero de nuestra vida cotidiana. El tiempo del Adviento nos ha permitido buscar la conversión, la celebración de la Navidad nos ha llevado a vivir con gozosa intensidad la consecución del cambio de vida que regala Jesús. Espero, y así se lo pido, que os conceda a todos la valentía de ir al encuentro del Señor que viene.

Os deseo a todos que viváis la felicidad de Jesucristo. Lo hago con la imagen de la portada y con el himno litúrgico del día de Navidad:

*Ver a Dios en la criatura,
ver a Dios hecho mortal,
ver en humano portal
la celestial hermosura.
¡Gran merced y gran ventura
a quien verlo mereció!
¡Quién lo viera y fuera yo!*

*Ver llorar a la alegría,
ver tan pobre a la riqueza,
ver tan baja a la grandeza
y ver que Dios lo quería.
¡Gran merced fue en aquel día
la que el hombre recibió!
¡Quién lo viera y fuera yo!*

*Poner paz en tanta guerra,
calor donde hay tanto frío,
ser de todos lo que es mío,
plantar un cielo en la tierra.
¡Qué misión de escalofrío
la que Dios nos confió!
¡Quién lo hiciera y fuera yo!*

Con mi bendición y afecto,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

IV Trobada d'Advocacions Marianes

L'Associació de la Medalla Miraculosa va convocar, el passat 26 de novembre, la IV Trobada d'Advocacions Marianes de Lleida en la vigília de la seva festivitat. L'encontre, sota el lema «Maria, mitjancera de totes les gràcies», es va fer a la Parròquia de Sant Martí i va comptar amb la participació de nombrosos representants i membres de les comunitats religioses, col·legis, confraries, parròquies, ermites, santuaris, cases regionals, institucions i associacions que porten el nom i tenen per centre a Maria com a guia que

dona sentit i acompanya la seva realitat cristiana. Per a significar-ho es van posar les seves imatges al peu de l'altar, a banda i banda de la imatge de l'advocació convocant. El bisbe Salvador va presidir l'Eucaristia, concelebrada amb diversos preveres.

La primera Trobada d'Advocacions Marianes es va celebrar el mes de juny de 2017 a l'Oratori de la Verge Blanca de l'Acadèmia. La V Trobada d'Advocacions Marianes serà l'any que ve a l'Església de la Sang en honor de la Mare de Déu de la Soledat.

Els joves es preparen per fer el Camí de Sant Jaume

Una trentena de joves del Bisbat de Lleida han començat un seguit de trobades per preparar-se per fer el Camí de Sant Jaume el mes de juny del proper any 2023. El 25 de novembre es van trobar per primera vegada i també els va acompanyar el bisbe Salvador, que els va animar a tenir aquesta experiència i a viure-la com una oportunitat

per estar més a prop de Déu. Després de les paraules del Bisbe, els joves van participar en una dinàmica de grup per fomentar el coneixement mutu entre ells, van fer una pregària conjunta que va incloure plantejar-se preguntes com ara «què n'esperem de l'experiència de fer el Camí de Sant Jaume» i es van emplaçar a continuar trobant-se periòdicament.

La trobada va acabar amb un sopar de germanor.

La viceministra dels jesuïtes seglars visita Lleida

La viceministra de l'Orde Franciscana Seglar espanyola, María José Piriz Santos, va participar el passat 27 de novembre a la celebració de les Jornades d'Espiritualitat Franciscana organitzades per l'IREL i celebrades al Santuari de Santa Teresina de Lleida, dels carmelites descalços. Al finalitzar la seva estada a Llei-

da, la representant dels franciscans seglars, a més de visitar la comunitat de les clarisses del Santuari del Sant Crist de Balaguer, va visitar també la Capella del Peu del Romeu, seu social de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, on es va mostrar impressionada pel patrimoni cultural, d'art i de fe que custodia.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

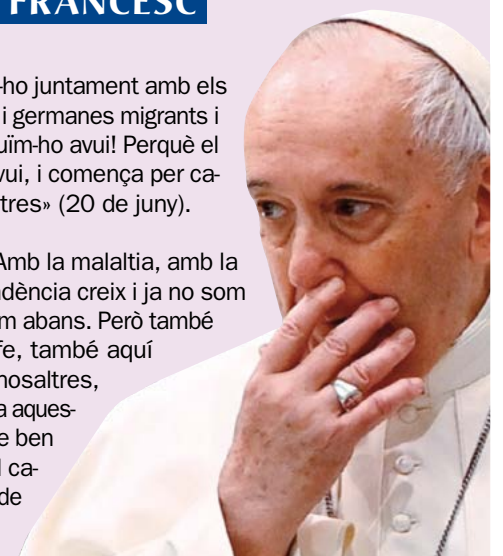
@Pontifex_es: «Jesús coneix les nostres forteses i les nostres febleses, i està sempre preparat per a cuidar de nosaltres, per a sanar les nafres dels nostres errors amb l'abundància de la seva gràcia» (17 de juny).

@Pontifex_es: «Déu es fa petit com un tros de pa i justament per això és necessari un cor gran per a poder reconèixer-lo, adorar-lo, acollir-lo» (18 de juny).

@Pontifex_es: «Si volem cooperar amb el nostre Pare celestial en la construc-

ció del futur, fem-ho juntament amb els nostres germans i germanes migrants i refugiats. Construïm-ho avui! Perquè el futur comença avui, i comença per cadascun de nosaltres» (20 de juny).

@Pontifex_es: «Amb la malaltia, amb la vellesa, la dependència creix i ja no som autosuficients com abans. Però també aquí madura la fe, també aquí està Jesús amb nosaltres, també d'aquí brolla aquesta riquesa de la fe ben viscuda durant el camí de la vida» (22 de juny).

Un sacerdot de Cali reforçarà les parròquies de Lleida

El sacerdot colombià Diego Fernando Gaspar Puerta és a Lleida des de finals de novembre com a resultat d'un acord amb l'Arquebisbat de Cali, segons el qual passarà els propers cinc anys a la diòcesi lleidatana treballant com a prevere. Gaspar es va reunir amb el bisbe Salvador a la seva arribada, que li va donar la benvinguda i el va informar de la realitat que es trobarà a partir d'ara. A l'espera que li sigui assignada alguna parròquia, s'allotjarà a Sucs amb Mn. José Wilson Marín Castaño.

Mn. Diego Fernando Gaspar té 43 anys, va néixer a Anserma, al departament colombià de Caldas. És llicenciat en Teologia per la Pontificia Universidad Javeriana de Bogotá i llicenciat en Filosofia Política i Econòmica per la Universidad Santo Tomás. També té una especialització en Administració de Negocis de la Universidad San Buenaventura de Cali. En la seva etapa com a sacerdot a Colòmbia, ha estat a càrrec de diverses parròquies.

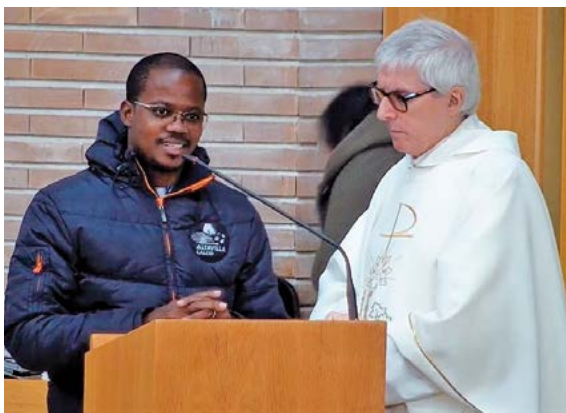
El sacerdot, enviat en missió a Lleida, explica que arriba «amb ale-

gria i molta motivació». «Sé de les dificultats que hi ha perquè sorgeixin noves vocacions i dels problemes que implica l'envelliment de bona part dels sacerdots a Europa, i justament aquesta és una de les meves principals motivacions a l'hora de venir a Lleida: ajudar a motivar el descobriment de noves vocacions entre els joves», explicava en les seves primeres hores aquí.

Diego Fernando Gaspar sap que un dels primers reptes que haurà d'afrontar serà «aprendre català». —«M'han dit que és fonamental per fer la meua feina aquí, així que m'hi posaré des del primer dia», ha assegurat al mateix temps que afirma que «tinc una gran motivació per servir a la meua Església, que és la mateixa aquí que a Colòmbia».

Aristide Simporé, segon seminarista a Lleida

Aristide Simporé, un jove arribat des de Burkina Faso, es troba al Seminari de Lleida des de fa unes setmanes, després d'haver demanat una excedència del seu treball al seu país. Acollit a la Diòcesi de Lleida pel bisbe Salvador, vol dedicar un temps a discernir si el Senyor el crida a ser prevere de la nostra església lleidatana. Aristide dedica els matins a aprendre de forma intensiva el català i el castellà i a les tardes participa en la missa diària i en les diverses activitats parroquials de la Unitat Pastoral Pilar-Santa Maria Magdalena. El cap de setmana del 20 de novembre es va presentar als feligresos de la Parròquia del Pilar.

REFLEXIONS

Celebrem-ho! Ens ha nascut el Salvador

Dia de Nadal. «Us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor» (Lc 2,11). Ho anuncien els àngels als pastors i, de generació en generació, ens ho anuncien a nosaltres. És el misteri que abasta totes les generacions, la humanitat sencera. Són quarts de dues del migdia. A casa dels avis van arribar els fills i els nets. Deixen els abrics i les bufandes i cap el pessebre. L'avi i alguns dels nets grans l'han preparat. Quan hi són tots, l'avi fa el senyal de la creu i, després, els hi diu: «Un altre any tota la família ens apleguem per celebrar la festa de Nadal. Començarem ara davant el pessebre. En David ens recitarà el vers que ha preparat per aquest dia». El net esmentat, justets superats els vuit anys, amb veu vibrant i decidida esgrana la poesia. Després canten una nadala. Els grans també s'hi afegeixen amb entusiasme. L'avi assenyalava la que, ara, resaran, junts, el Parenostre «per la nostra família, per tots nosaltres i pels qui ens han deixat aquest darrer any, sense oblidar-nos dels qui pateixen perquè no tenen el necessari per viure dignament i pels qui estan patint els efectes de les guerres...». Uns començaren a agafar-se de les mans mentre pregaven. Al final, tots!

La celebració continuà entorn la taula familiar. L'avia beneï amb la tradicional fórmula, com sempre han fet: «Déu i Pare omnipotent amb sa divina paraula beneeixi aquesta taula i a tots nosaltres. Amén». A l'hora de postres, amb els torrons a punt, la Mariona, neta de nou anys, recità la seva dècima, dalt d'una cadira i la sobretaula s'allargà... Mentre, els petits jugaven i alguns dels grandets escoltaven els grans i, vençuda la vergonya, també intervingien. Els grans parlaren de molts temes. Abordaren, també, la situació de moltes famílies amb problemes per menjar cada dia i de les campanyes de recollida d'aliments, dels qui dormen al carrer que cada dia són més, dels immigrants, especialment dels joves, i de la necessitat d'acollir-los... «Existia el qui és la llum veritable, / el qui ve al món / i il·lumina tots els homes. / Era present en el món, / que per ell ha vingut a l'existència, / i el món no l'ha reconegut» (Jn 1,9-10). Bona cosa acollir Jesús en els nostres cors i significar-ho amb els més joves i els petits perquè tot Nadal sigui Crist que neix per ensenyar-nos la joia de compartir.

Enric Puig Jofra, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 6,8-10;7,54-60 / SI 30 / Mt 10, 17-22]. Sant Esteve, diaca i protomàrtir (35) a Jerusalem; sant Dionís, papa (259-268) i mr.; sant Zòsim, papa (grec, 417-418).

27. □ Dimarts [1Jo 1,1-4 / SI 96 / Jo 20,2-8]. Sant Joan, apòstol i evangelista, fill de Zebedeu, vident de Patmos, venerat a Efes (†100); sant Teo-

dor, monjo; santa Nicaret, vg.; santa Fabiola.

28. ■ Dimecres [1Jo 1,5-2,2 / SI 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia; santa Dòmina, vg. i mr.

29. □ Dijous [1Jo 2,3-11 / SI 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr.; sant David.

30. □ Divendres [Sir 3,3-7.14-17a (o bé: Col 3,12-21) / SI 127 / Mt 2, 13-15.19-23]. La Sagrada Família, Jesús Maria i Josep. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Dissabte [1Jo 2,18-21 / SI 95 / Jo 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma,

vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

GENER 2023

1. □ Diumenge vinent, Solemnitat de Santa Maria Mare de Déu (lit. hores: 2a setm.) [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4, 4-7 / Lc 2,16-21]. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña.

Nadal de nostre Senyor Jesucrist

COMENTARI

S'ha manifestat l'amor de Déu que vol salvar tots els homes

Són diversos els textos que podem llegir aquest dia de Nadal. Tots insisteixen en el misteri que celebrem: en aquest infant de Betlem tot just nat hi ha la presència de Déu: *la Paraula era Déu. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle i hem contemplat la seva glòria com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat. Tota aquesta grandesa, tota aquesta divinitat es troba en el fill de Maria: Mentre eren allà es van complir els dies i va néixer el seu fill, el primogènit. Ella l'embolcallà i els posà en una menjadora, perquè no havien trobat lloc a l'hostal. Aquest infant, absolutament desvalgut com tots els qui acaben de néixer és Déu fet home, Llum, Veritat, Vida. Però ha de néixer en una menjadora perquè no han trobat els seus pares cap lloc una mica més digne. Però en el seu naixement el àngels canten: Glòria a Déu a dalt del cel, i a la terra pau als homes que estima el Senyor. Aquest infant és l'Amor de Déu fet home per nosaltres. La carta als hebreus ens diu: *Ell és resplendor de la glòria de Déu, el seu Fill, empremta del seu mateix ésser i sosté l'univers amb el poder de la seva paraula. En ell hi ha la divinitat i la humanitat, la grandesa i la petitesa, el poder sobre tota la creació i la feblesa d'un infant petit. Nadal és alegria: Us anuncio una nova que portarà a tot el poble una gran alegria; avui us ha nascut un salvador, el Senyor. I per això els pastors se'n tornaren glorificant Déu i lloant-lo per tot el que havien vist i sentit tot i que només van trobar un nen en bolquers, posat en una menjadora. Sant Pau ens recorda: S'ha revelat l'amor de Déu que vol salvar tot els homes, la bondat de Déu salvador nostre i l'amor que ell té als homes. L'amor de Déu no discrimina ningú. Nadal ens ensenya també que abandonem la impietat i els desigs mundans per viure en aquest món una vida de sobrietat, de justícia i de pietat. Nadal: Déu fet home per amor, font d'una immensa alegria.**

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 52,7-10)

Quin goig de sentir a les muntanyes els passos del missatger que anuncia la pau i porta la bona nova, que anuncia la salvació i diu a la ciutat de Sió: «El teu Déu és rei.» Escolta els crits dels teus sentinelles, escolta quins esclats de goig: veuen cara a cara com el Senyor torna a Sió. Danseu, ruïnes de Jerusalem, alceu totes el crit d'alegria: el Senyor ha consolat el seu poble, ha redimit Jerusalem. Als ulls de tots els pobles el Senyor ha estès el seu braç sant, i d'un cap a l'altre de la terra veuran la salvació del nostre Déu.

▶ Salm responsorial (97)

R. *D'un cap a l'altre de la terra tothom ha vist la salvació del nostre Déu.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-les al so de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 1,1-6)

En diverses ocasions i de moltes maneres Déu antigament havia parlat als pares per boca dels profetes; però ara, en aquests dies que són els darrers, ens ha parlat a nosaltres en la persona del Fill, que ell ha constituït hereu de tot, per mitjà del qual ja havia creat el món. Ell, que és resplendor de la glòria de Déu i empremta del seu mateix ésser, i que sosté l'univers amb el poder de la seva paraula, acabada l'obra de purificació dels pecats s'ha assegut a les altures, a la dreta de la majestat divina, i ocupa un lloc tant més superior als àngels com més incomparable és el títol que posseeix en herència. Perquè, a quin dels àngels Déu ha dit mai: «Ets el meu Fill, avui t'he engendrat»? I encara: «Jo seré el seu pare, i ell serà el meu Fill»? Diu també quan presenta al món el seu primogènit: «Que es prosternin davant d'ell tots els àngels de Déu.»

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan

(Jn 1,1-18) (Versió abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare, ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 52,7-10)

Qué hermosos son sobre los montes los pies del mensajero que proclama la paz, que trae la buena noticia, que pregona la justicia, que dice a Sión: «¡Tu Dios reina!» Escucha: tus vigías gritan, cantan a coro, porque ven cara a cara al Señor, que vuelve a Sión. Romped a cantar a coro, ruinas de Jerusalén, que el Señor ha consolado a su pueblo, ha rescatado a Jerusalén. Ha descubierto el Señor su santo brazo a los ojos de todas las naciones, y verán los confines de la tierra la salvación de nuestro Dios.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *Los confines de la tierra han contemplado la salvación de nuestro Dios.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclamad al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

Tañed la cítara para el Señor, / suenen los instrumentos: / con clarines y al son de trompetas / aclamad al Rey y Señor. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 1,1-6)

En muchas ocasiones y de muchas maneras habló Dios antiguamente a los padres por los profetas. En esta etapa final, nos ha hablado por el Hijo, al que ha nombrado heredero de todo, y por medio del cual ha realizado los siglos.

Él es reflejo de su gloria, impronta de su ser. Él sostiene el universo con su palabra poderosa. Y, habiendo realizado la purificación de los pecados, está sentado a la derecha de la Majestad en las alturas; tanto más encumbrado sobre los ángeles, cuanto más sublime es el nombre que ha heredado. Pues, ¿a qué ángel dijo jamás: «Hijo mío eres tú, yo te he engendrado hoy», y en otro lugar: «Yo seré para él un padre, y él será para mí un hijo»? Asimismo, cuando introduce en el mundo al primogénito, dice: «Adórenlo todos los ángeles de Dios.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 1,1-18) (Versión abreviada)

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios.

Por medio de Él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho. En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió.

El Verbo era la luz verdadera, que alumbraba a todo hombre, viniendo al mundo. En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo conoció. Vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Éstos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.